

Τα κυριότερα ευρήματα της Κω προέρχονται από τα νεκροταφεία των Σεραγιών, που απλώθηκαν πάνω στα ερείπια της μυκηναϊκής πόλης.

Ερευνήθηκαν 99 ταφές, όλες ενταφιασμοί, που διαρκούν από τον 10ο ως τα τέλη του 8ου αι. και προσφέρουν τη μόνη γνωστή αδιάσπαστη σειρά πρωτογεωμετρικής και γεωμετρικής κεραμικής σε ολόκληρα τα Δωδεκάνησα. Δώδεκα ταφές ανήκαν σε ενηλίκους, η μία σε πίθο και οι έντεκα σε απλά σκάμματα στη γη, με τα σώματα σε συνεσταλμένη στάση. Όλες οι υπόλοιπες ταφές ήταν παιδικές: τρεις λακκοειδείς με εφήβους, 42 ταφές βρεφών σε κιβωτιόσχημους τάφους και 42 ταφές βρεφών σε πίθους. Μόνο οι κιβωτιόσχημοι είχαν άφθονα κτερίσματα, ενώ πολλοί από τους λακκοειδείς και τους τάφους σε πίθους δεν είχαν καθόλου.

Σε μερικούς κιβωτιόσχημους βρέθηκαν αγγεία μέσα και έξω από τον τάφο, όπως στην Αργολίδα. Αν λάβουμε και τις ομοιότητες στα κεραμικά με το Άργος, μπορούμε να υποθέσουμε ότι οι πρώτοι τάφοι του 10ου αι. ανήκουν σε μετανάστες από την περιοχή της Αργολίδας, υπόθεση που ενισχύεται και από το ολοφάνερο γεγονός ότι δεν υπάρχει εδώ καμία συνέχεια από τη Μυκηναϊκή εποχή και διαμέσου των Σκοτεινών Αιώνων. Εκτός από τα αγγεία, τα υπόλοιπα κτερίσματα περιλαμβάνουν σιδερένιες περόνες με χάλκινο έξαρμα (όπως στην Αργολίδα και την Αττική), σιδερένια μαχαίρια, χάλκινες πόρπες, δαχτυλίδια και σφηκωτήρες από χαλκό ή χρυσό. Περιδέραια από φαγεντιανή βρέθηκαν σε δύο πρωτογεωμετρικούς τάφους.

Οι πληροφορίες μας για τη Ρόδο είναι περισσότερο αποσπασματικές και όλες αφορούν τα τέλη του 10ου αι. και εξής, μάλιστα για τον πρώιμο 9ο αι. περιορίζονται μόνο στην Ιαλυσό. Ο τάφος 141, στο κέντρο της πόλης, είναι βρεφικός εγκιβωτισμός σε πίθο, ο οποίος περιείχε μία πήλινη κωδωνόσχημη πλαγγόνα, κατασκευασμένη στον τροχό και διακοσμημένη με ντόπια ΠΓ μοτίβα. Στην ίδια ταφή βρέθηκαν και ένα πτηνόμορφο αγγείο, δύο φλασκιά, ένας αμφορίσκος με τριπλές λαβές και μία ψηλή βάση κρατήρα. Η τοπική παράδοση ενταφιασμού των παιδιών απαντά και παλαιότερα, σε μια ομάδα πρωτογεωμετρικών παιδικών τάφων στην Κάμειρο. Για τους ενηλίκους όμως κυριαρχούσε η πρακτική της καύσης σε όλη τη διάρκεια της Γεωμετρικής περιόδου, και δύο καύσεις σε τεφροδόχους της ΠΓ έχουν βρεθεί στα περίχωρα της Ιαλυσού.

Μια καύση πολεμιστή βρέθηκε στον τάφο 98 της Κρεμαστής, μέσα σε τεφροδόχο αμφορέα με κατακόρυφες λαβές, όπως και στην Αθήνα. Στην ίδια ταφή υπήρχαν δύο σκύφοι, ένα σιδερένιο ξίφος και μία αιχμή δόρατος, μία αιχμή βέλους και ένα χάλκινο εργαλείο. Στη

θέση Μάρμαρο, επίσης στην Ιαλυσσό, βρέθηκε μια ομάδα τριών τάφων, πολύ κοντά ο ένας στον άλλον, από τους οποίους ο νεότερος είναι ο αρ. 43. Ως τεφροδόχος χρησιμοποιήθηκε ένας αμφορέας με λαβές στην κοιλιά, με ωραίες αναλογίες και έντονα πρωτογεωμετρική ακόμη διακόσμηση. Όπως ακριβώς και οι αντίστοιχοι αθηναϊκοί αμφορείς περιείχε μάλλον γυναικεία καύση, όπως φαίνεται από το υπόλοιπο περιεχόμενό του. Μέσα βρέθηκαν δώδεκα μικρά αγγεία, τέσσερις περόνες του πρωτογεωμετρικού τύπου, δύο χάλκινα δαχτυλίδια, υπολείμματα τριών χάλκινων πορπών και τρία σημαντικά κοσμήματα από φαγεντιανή: ένα αποσπασματικό φυλαχτό με εμπιέστους κύκλους, το κατώτερο τμήμα ενός ειδωλίου του φοινικικού θεού Besch και μία πυραμιδόσχημη σφραγίδα με δύο εφορμώντα εγχάρακτα λιοντάρια, η οποία φαίνεται πως έχει αιγυπτιακό σχήμα και διακόσμηση.